

पारिभा

पारिष्वं, चि, (परि + भु + अच् । ततः प्रज्ञा-
द्यम् ।) चञ्चलम् । इत्यमरः । ३।१।७५॥ (यथा,
रघुः । ३।११ ।

“तयोपचाराङ्गलिखितहस्तया
ननन्द पारिष्वनेत्रया वृषः ॥”)

आकुलः । इति मेदिनी । वे, ६० ॥ (क्री, तीर्थ-
विशेषः । यथा, महाभारते । ३।८३।१२ ।
“ततः पारिष्वं गच्छेत्तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ।
अथिष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति भारत ॥”
पुं, जलपक्षी । इति रामाजुजः ॥ यथा, रामा-
यणे । ४।२७।२३ ।

“पारिष्वशतैश्चैव बहिर्कौशनिनादिता ।
रमणीया नदी सौम्या मुनिसङ्गनिधेविता ॥”
पञ्चममन्त्ररीयप्रकृतिविशेषः । यथा, हरि-
वंशे । ७।२७ ।

“देवाश्चाभूतरजस्तथा प्रकृतयोऽपरे ।
पारिष्वश्च रैभ्यश्च मनोरन्तरमुच्यते ॥”)

पारिभद्रः, पुं, (परितो भद्रमस्मात् । परिभद्र-
स्ततः प्रज्ञाद्यम् ।) वृत्तविशेषः । पालिता-
मादार इति भाषा ॥ तत्पठ्यायः । निम्बतरुः २
मन्दारः ३ पारिजातकः ४ । इत्यमरः । १।४।२६॥
रक्तकुसुमः ५ क्रमिणः ६ बहुपुष्पाः ७ रक्तकेसरः ८
इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणः । अनिल-
श्लेष्मशोथभेदः क्रमिनाशित्वम् । अस्य पुष्पगुणः ।
पित्तदोगकर्णव्याधिनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ देवदारु । इति मेदिनी ॥ सरल-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यज्ञवाहस्य
पुत्रविशेषः । यज्ञवाहस्य वर्षविशेषः । यथा,
भागवते । ५।२०।६ ।

“तद्दहीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजो यज्ञवाहः
समुतेभ्यस्तन्नामानि सप्त वर्षाणि यभजत् ।
सुरोचनं सौमनस्यं रमणं देवर्षिं पारिभद्र-
माध्यायनमभिज्ञातमिति ॥”)

पारिभद्रकः, पुं, (पारिभद्र एव । स्वार्थे कन् ।)
देवदारुवृक्षः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते ।
१।१२५।३ ।

“पलाशैस्तिलकैस्तैश्चम्यकैः पारिभद्रकैः ॥”)
निम्बवृक्षः । कुडौषधे, क्री । इति राज-
निर्घण्टः ॥

पारिभाष्यं, क्री, (परिभाषाया रोगादिनाशाय
हितम् । परिभव + अच् ।) कुडौषधम् । इत्य-
मरः । १।४।२६॥ परिसुवो भावः । जामिनी
इति भाषा ॥ यथा,—

“साक्षित्वं पारिभाष्यं दानं ग्रहणमेव च ।
विभक्ता भातरः कुर्यान्विभक्ताः परस्परम् ॥”
इति दायभागः ॥

पारिभाषिकं, क्री, (परिभाषाया आगतम् । परि-
भाषा + ठञ् ।) परिभाषायार्थबोधकं पदम् ।
यथा । तत्राधुनिकसङ्केतः परिभाषा तथा अर्थ-
बोधकं पदं पारिभाषिकम् । यथा शास्त्र-
कारादिसङ्केतितनदीद्वयादिपदम् । इति शक्ति-
वादे गदाधरः ॥

पारिहा

पारिमाखल्यं, क्री, (परिमखलस्य परमाणो-
भावः । परिमखल + अच् ।) परमाणुपरि-
माणम् । यथा, भाषापरिच्छेदे । १५ ।

“पारिमाखल्यभिन्नानां कारणत्वमुदाहृतम् ॥”
पारिसुखिकः, चि, (परिसुखं वर्त्तते इति । “परि-
सुखच ।” ४।४।२६ । इति ठक् ।) परि-
सुखेण तिष्ठति यः । समुखवर्त्तः । परिसुख-
शब्दात् षिकप्रत्ययनिष्पन्नः ॥

पारियात्रः, पुं, (परितो यात्रया दृश्यते । “शेधे ।”
४।२।६२ । इत्यम् ।) पारियात्रपञ्चतः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, गोलाध्याये । ३।४२ ।
“माहेन्द्रमुक्तिमलयर्चकपारियात्राः
सद्यः सविन्ध्य इह सप्तकुलाचालाख्याः ॥”)

पारियात्रिकः, पुं, (पारियात्र एव । स्वार्थे ठक् ।)
पारियात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४।६७ ॥

पारियानिकः, पुं, (परियानं प्रयोजनमस्य । परि-
यान + ठञ् ।) अध्वर्युः । इति हेमचन्द्रः ।
३।४।६॥ परिघातिकोऽपि पाठः ॥

पारिरजकः, पुं, (परिरजति आत्मानमिति ।
परि + रज + क्तुल् । ततः प्रज्ञाद्यम् ।)
मस्करी । तापसः । इति हेमचन्द्रः । ३।४७४॥

पारिशः, पुं, वृत्तविशेषः । पलाशपिपुल इति
गजहृद इति च भाषा ॥ तत्पठ्यायः ।
फलीशः २ कपित्थः ३ कमखलुः ४ गद्-
भाखः ५ कन्दरालः ६ कपौतनः ७ सुपा-
र्यकः ८ अस्य गुणाः । दुर्जरत्वम् । क्षिप्त-
त्वम् । क्रमिशुक्रकफप्रदत्वम् । फले अम्लत्वम् ।
मूले मधुरत्वम् । कषायत्वम् । खादुमज्जक-
त्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

परिषदः, पुं, परिषदि तिष्ठति यः । (परिषदि
साधुः । परिषदो ग्यः इत्यत्र योगविभागात्
यः ।) सभास्थः । तत्पठ्यायः । सभ्यः २ सभा-
स्वारः ३ सभासत् ४ परिषदलः ५ पर्थद्वलः ६
परिषदः ७ पार्श्वदः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । २।१०।३२ ।

“शकुन्तलसुखाः सर्वे दिव्याः पारिषदास्तथा ॥”
परिषद इदम् । “पञ्चाध्वर्युपरिषदश्च ॥” ४।
३।१२३ । इति अच् ।) परिषत्सम्बन्धिनि, चि ॥

परिषदाः, पुं, (परिषदं समवेति । “परिषदो
ग्यः ॥” ४।४।४४ । इति ग्यः ।) पारि-
षदः । इति शब्दरत्नावली ॥

परिहारिकः, चि, (परिहारे साधुः । परिहार
+ ठञ् ।) परिहारकर्त्ता । परिहारं करोति
यः इत्यर्थे षिकप्रत्ययनिष्पन्नः ॥

पारिहास्यः, पुं, (परिहस्यते इति । परि + ह +
यत् । ततः प्रज्ञाद्यम् ।) वलयः । इत्यमरः ॥
परिहारली, क्री ॥

पारिहास्यं, क्री, (परिहास + अच् ।) परि-
हासस्य भावः । परिहासद्वारा कृतम् । यथा,
श्रीभागवते । ६। अजामिलोपाख्याने । २।९४।
“साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा ।
वैकुण्ठनामग्रहणमग्रेषाध्वरं विदुः ॥”

पारिर

“नन्वयं पुत्रनामाग्रहीतुं न भगवन्नाम तत्राहुः ।
साङ्केत्यं पुत्रादौ सङ्केतितम् । पारिहास्यं परि-
हासेन कृतम् । स्तोभं गीतालापपूरणार्थं
कृतम् । हेलनं किं विद्युनेति सावज्ञमपि च
वैकुण्ठनामोच्चारणम् ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥

पारी, स्त्री, (पारयत्यनयेति । पू पूर्त्वा + णिच् +
अच् । ततो डीप् ।) पूरः । जलसमूहः ।
कर्करी । हस्तिपादरज्जुः । इति मेदिनी । रे, ५६॥
पात्री । परागः । इति विश्वः ॥ (पीयतेऽनेति ।
पा + किप् । तदातीति । रा + कः । डीप् ।)
पानपात्रम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ४। ३७३ ।
“कर्पूरपारीपतितं मौरेयमिव हारितम् ॥”)
दोहनपात्रम् । इति जटाधरः ॥

पारीक्षितः, पुं, पारीक्षितराजः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ जनमेजयः । पारीक्षितोऽपत्यं इत्यर्थे
ष्वाप्रत्ययनिष्पन्नः ॥ (यथा, देवीभागवते । २।
११।१२ ।

“ततः सुवर्णवर्म्माचो राजा काशीपतिः किल ।
चपुष्टमां शुभां कन्यां ददौ पारीक्षिताय च ॥”)

पारीणः, चि, (पारं गामीति । पार + “अवार-
पारयन्तानुकामं गामी ॥” ५।२।११ । इति
खः ।) पारगमनकर्त्ता । पारं गच्छति इत्यर्थे
योनप्रत्ययनिष्पन्नः ॥ (यथा, भट्टिः । २। ४६ ।

“त्रिवर्गपारीणमसौ भवन्त-
मथासयन्नासनमेकमिन्द्रः ॥”)

पारीन्द्रः, पुं, (ष्ट पालने + कर्मणि इन् । पारिः
पशुस्तस्य इन्द्रः ।) सिंहः । अजगरसर्पः । इति
हेमचन्द्रः ॥

पारीरणः, पुं, (पार्यां जलपूरे रणं यस्य ।)
कमठः । दण्डः । पटशाटकः । इति विश्वः ॥

पारुः, पुं, (पिबति रसानिति । पा + “बाहु-
लकात् पिबतेच् । ४।१०१ । इत्यत्र उज्ज्वल-
दत्तोक्त्वा रुः ।) वट्टिः । सूर्यः । इत्युणादि-
कोषः ॥

पारुष्यं, क्री, (परुषस्य भावः । परुष + अच् ।)
अप्रियभाषणम् । तत्पठ्यायः । अविवादः २ ।
इत्यमरः । १।६।१४ ॥ तत्तु चतुर्लक्षिवाङ्मय-
पापान्तर्गतपापविशेषः । यथा,—

“पारुष्यमवृत्तमेव पैशुन्यञ्चापि सर्वशः ।
असमहप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्लक्षम् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

परुषत्वम् । दुर्काव्यम् । इति मेदिनी । ये, ६४ ॥
इन्द्रस्य वनम् । इति विश्वः ॥ अगुरु । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

पारुष्यः, पुं, (परुषस्य भावः पारुष्यं दुर्काव्यं
तदिव नीतिवाक्यमस्ति अस्यास्मिन् वा इत्यच् ।)
वृद्धसतिः । इति मेदिनी । ये, ६४ ।

पारेरकः, पुं, (वध्यादेः पारमोर्त्ते गच्छ-
तीति । ईर् + क्तुल् ।) खड्गः । इति शब्द-
माला ॥